

Det Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om:

- »Beretning fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om en kvalitetsstrategi for olivenolie«, og
- »Forslag til Rådets forordning om ændring af forordning nr. 136/66/EØF og forordning (EF) nr. 1638/98 for så vidt angår forlængelse af støtteordningen og kvalitetsstrategien for olivenolie«

(2001/C 221/10)

Rådet for Den Europæiske Union besluttede den 19. januar 2001 under henvisning til EF-traktatens artikel 37 at anmode om Det Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om de ovennævnte emner.

Det forberedende arbejde henvistes til ØSU's Sektion for Landbrug, Udvikling af Landdistrikterne og Miljø, som udpegede Pedro Barato Triguero til ordfører. Sektionen vedtog sin udtalelse den 10. maj 2001.

Det Økonomiske og Sociale Udvalg vedtog på sin 382. plenarforsamling af 30.-31. maj 2001, mødet den 30. maj, følgende udtalelse med 110 stemmer for, 1 imod og 5 hverken for eller imod.

1. Indledning

1.1. Det Økonomiske og Sociale Udvalg udtaler sig i denne udtalelse om Kommissionens forslag om forlængelse af støtteordningen og kvalitetsstrategien for olivenolie. Desuden fremsætter ØSU relevante bemærkninger til Kommissionens beretning om en kvalitetsstrategi for olivenolie, da den får indflydelse på den fremtidige fælles markedsordning for olivenolie.

1.2. ØSU understreger olivenlundenes sociale betydning både før i tiden og nutildags som en del af kulturen i mange EU-regioner.

1.3. Hovedformålet med fælles markedsordninger er helt klart altid at opretholde en produktion og den sociale struktur, den giver grundlag for. Olivenproduktion har spillet og spiller stadig en vigtig rolle i samfunds- og erhvervslivet i producentregionerne. Dens geografiske placering og koncentration i nogle af de struktursvageste regioner i EU, dens afgørende betydning for beskæftigelsen i mange regioner (i nogle tegner olivensektoren sig for 90 % af de beskæftigede i landbruget), det store antal bedrifter, der er afhængige af denne afgrøde, den tilknyttede forarbejdningsindustri osv. gør den til krumtappen i erhvervs- og samfundslivet i disse områder⁽¹⁾.

1.4. ØSU påpeger, at olivendyrkning udgør en stabil beskæftigelseskilde, der understøttes af den nuværende markedsordning. Et stort antal bedrifter sikrer indkomsten for såvel lønarbejdere som småproducenter i områder, hvor der ikke er andre beskæftigelsesmuligheder. En ændring af den nuværende markedsordning, som ikke tager højde for denne realitet, kunne ramme beskæftigelsen, medføre afvandring fra landet og dermed ændre ligevægten i de pågældende områder⁽¹⁾.

1.5. Olivendyrkning har stor økologisk og miljømæssig betydning, da olivenlunde i mange tilfælde hindrer jorderosion, letter redebygning og giver næring til fugle, fjerkræ samt hov- og klovdyr.

1.6. Olivenlunde er de sydligste produktionsklove i EU og spiller en vigtig social og miljømæssig rolle i områder, hvor der kun vanskeligt eller slet ikke kan dyrkes andre afgrøder. Desuden sikrer de, at landbefolkningen bliver boende.

1.7. EU tegner sig for 74 % af verdensproduktionen af olivenolie og er dermed førende på dette felt. Olivendyrkning er således indkomstgrundlaget for mange landbrugsbedrifter.

1.8. ØSU understreger olivenoliens betydning for ernæring og sundhed og for forebyggelse af sygdomme, herunder hjerte- og hjertekarsygdom. I betragtning af de mange fordele bør forbruget af olivenolie øges på verdensplan.

1.9. Til fremme af kvaliteten må Kommissionen tage initiativ til at foreslå Rådet regler, der garanterer olivenoliens ægthed og giver forbrugerne bedre oplysninger via en mærkning, som ikke er vildledende⁽¹⁾.

1.10. ØSU gør Kommissionen opmærksom på sin særlige interesse for:

- certificering og beskyttelse af olivenoliekvaliteten,
- kvalitetsforbedring og produktionens indvirkning på miljøet,
- forbedret forvaltning af sektoren og af markedet.

⁽¹⁾ CES 600/97 — EFT C 287 af 22.9.1997.

2. Kommissionens forslag

2.1. Bemærkninger til forslaget

2.1.1. Kommissionens forslag om at lade den nuværende støtteordning for olivenolie gælde i yderligere to produktionsår, mens kendskabet til olivendyrkningens reelle situation uddybes, er efter ØSU's mening den bedste beslutning på nuværende tidspunkt. På baggrund af de manglende data, som EU-administrationen har påpeget, ville det ikke være rimeligt at gennemføre en anden type reform, før der foreligger mere viden om denne sektor. Mange af de problemer, der gjorde det nødvendigt at indføre en overgangsordning i 1998, er stadig ikke løst.

2.1.2. ØSU mener dog, at disse to år bør udnyttes til at forbedre visse aspekter og tilpasse den nuværende EU-markedsordning for olivenolie ved allerede nu at erkende de forhold, som er påvist. Endvidere mener ØSU, at Kommissionen bør opfordre medlemsstaterne til at færdiggøre arbejdet med det geografiske informationssystem og andre systemer, der forbedrer kontrollen.

2.1.3. Tiden bør også udnyttes til at indføre mere fleksible mekanismer for at forhindre, at krisen med lave markedspriser varer ved. Siden den offentlige støtte forsvandt med reformen i 1998, som især fik konsekvenser for familiebedrifter og mindre produktive områder, har producenterne nemlig stået uden beskyttelse mod turbulens på markedet.

2.1.4. Støtteordningen for producenter af spiseoliven har bidraget til at stabilisere markedet, forbedre beskæftigelsen og gøre markedet mere gennemsigtigt og kontrollerbart. Da alle producentlande efterhånden har besluttet at yde frivillig støtte til spiseoliven, er det tilrådeligt at bevare denne mulighed i den fælles markedsordning, som træder i kraft den 1. november 2001.

2.1.5. ØSU ser med stor interesse på Kommissionens beslutning om at udbygge kvalitetsstrategien for olivenolie i EU og mener, at dette bør være den vigtigste målsætning for reformen af den fælles markedsordning for de kommende to år. ØSU deler Kommissionens ønske om at øge gennemsigtigheden, bekæmpe svig og give forbrugerne flere oplysninger til brug ved køb af olie, så de får den type, de ønsker.

2.1.6. I denne sammenhæng forekommer forslagene om at rationalisere antallet af de nuværende betegnelser, især i detalilledet, meget velanbragte, forudsat at der samtidig gøres en indsats for at give forbrugerne fuld besked om markedets

valgmuligheder og forskellene mellem de forskellige typer olivenolie. Foranstaltninger af denne art kunne øge det generelle kendskab til de enkelte typers særtræk, både hos aktuelle og potentielle forbrugere.

2.1.7. Ifølge den nuværende markedsordning er kun olivenlunde plantet før 1998 støtteberettigede. For at undgå ændringer af støttebeløbets størrelse foreslår ØSU derfor, at kontrolinstrumenterne øges, så det sikres, at der kun ydes støtte til oliven og olivenolie, der stammer fra støtteberettigede olivenlunde.

2.1.8. Uden at tilsidesætte ovenstående bemærkninger fremlægger ØSU herefter en mere detaljeret analyse af de vigtigste aspekter i Kommissionens beretning, da den er meget omfattende.

3. Kommissionens beretning

3.1. Bemærkninger til beretningen

3.1.1. Bemærkninger til indledningen

3.1.1.1. Kommissionen tilkendegiver fra starten af sin analyse af sektorens situation i EU, at den vil prioritere aspekter forbundet med kvalitetsstrategien, før den giver sig i lag med et forslag til definitiv reform. Kontrol og organisering af sektoren er andre punkter, der fremhæves i indledningen. Der peges på forstyrrelser i prisdannelsen på olivenolie inden for EU: priserne står ikke i forhold til den kvalitet, forbrugerne forventer, og der er mange overlapninger mellem de forskellige kategorier.

3.1.1.2. Kommissionen er klar over, at visse beslutninger om f.eks. oliebetegnelser kan blive kritiseret af undersektorer i branchen, men har alligevel besluttet at gå videre med sit forslag, fordi aspekter som sikring af overensstemmelse mellem mærkning og indhold samt udvikling af analyseteknikker, der gør det lettere at identificere oliernes karakteristika, retfærdiggør et sådant skridt i forbindelse med en kvalitetsstrategi for olivenolie og for spiseoliven.

3.1.2. Analyse af den nuværende situation (kapitel 1)

3.1.2.1. Normer og regler (punkt 1.1)

3.1.2.1.1. ØSU ser positivt på Kommissionens bestræbelser på at gennemføre og forbedre de gældende regler for olivenolie, bl.a. via direktiv 2000/13/EF om forskrifter om mærkning, og garantien for produktets ægthed. ØSU mener dog, at dette forslag kommer til kort, hvis det ikke suppleres med et forbud i hele EU mod at tilbyde forbrugerne legale sammenstikninger

af olivenolie og andre vegetabiliske olier. ØSU er bevidst om de juridiske problemer, gennemførelsen af et sådant forbud i hele EU kunne indebære, men mener, at dets positive indvirkning på markedets gennemsigtighed kunne retfærdiggøre dette skridt. Da olivenolie er et sundt produkt, opfordrer ØSU til en indsats for at sikre, at forbrugere med lav indkomst også kan få gavn af det.

3.1.2.1.2. Med forbrugernes aktuelle utilstrækkelige kendskab til de olier, der er på markedet, mener ØSU, at syreindholdet som parameter for klassifikation af olier i visse tilfælde kan forvirre og vildlede forbrugere. Derfor bør olie, der i dag betegnes som olivenolie, og som jo er en blanding af raffineret olie og jomfruolie, ikke mærkes med syretallet på emballagen, for at forhindre, at forbrugere drager forkerte slutninger om kvaliteten. Når det drejer sig om jomfruolie, er det derimod korrekt, at det naturlige syreindhold er et af parametrene for den endelige kvalitet.

3.1.2.1.3. Produktionssektoren har i de seneste år gjort meget for at tilpasse sit udstyr til mere moderne udvindingsmetoder, som har forbedret olie kvaliteten og reduceret oliemølleaktiviteternes miljøpåvirkning til et minimum. På denne baggrund finder ØSU, at Kommissionen burde anvende det meste af den aktuelle tilbageholdelse af 1,4 % af produktionsstøtten til markedsfremstød for olivenolie under produktionssektorens kontrol. Dette indebærer ikke, at man skal opgive behandling med plantebeskyttende midler i endemisk inficerede zoner, hvor den er en forudsætning for opretholdelse af olie kvaliteten, men den bør kontrolleres behørigt af specialister og kun tages i brug, hvor det er nødvendigt.

3.1.2.2. Situationen på markedet (punkt 1.2)

3.1.2.2.1. Efter ØSU's mening bør analysen af markedssituationen omfatte mere end erhvervsdrivende og olivenolie kategorier. Den kommende reform af den fælles markedsordning bør udnyttes til at rette op på eller modificere f.eks. den klare forvirring af markedet eller den lidet effektive ordning, som nu gælder for privat oplagring.

3.1.2.2.2. **De erhvervsdrivende og deres organisationer (punkt 1.2.1)**

3.1.2.2.2.1. Der er så mange producenter i EU, at der er god grund til at fremme deres organisering. Konsolidering af producentorganisationerne kan øge deres opgaver og dermed gøre dem mere levedygtige samt tilskynde til en bedre struktu-

rering af produktionen fra første led — som et modspil til den igangværende koncentration i forarbejdningsindustrien. Nogle opgaver bør nødvendigvis varetages af de relevante myndigheder, f.eks. kontrol af støtten og af støttemodtagerne.

3.1.2.2.3. **Producerede og solgte kategorier olivenolie (punkt 1.2.2)**

3.1.2.2.3.1. ØSU er enig med Kommissionen i, at den tekniske udvikling har gjort det muligt at nedbringe produktionen af lavkvalitetsolie. Da olivenhøsten er afhængig af vejrforholdene og klimaet, kan man ikke helt undgå olier af mangelfuld kvalitet eller bomolier.

3.1.2.3. Kvalitetsfaktorer (punkt 1.3)

3.1.2.3.1. Forslaget om at udarbejde en EF-kodeks for god praksis inden for olivendyrkning, både i olivenlundene og i oliemøllerne, kunne være en tilskyndelse til at lægge større vægt på olie, der er produceret i overensstemmelse med denne kodeks, da det ville fremgå af mærkningen. For at kunne fungere i praksis skal kodeksen under alle omstændigheder udarbejdes med tilslutning fra branchens delsektorer.

3.1.2.3.2. Der bør insisteres på, at traditionelle udvindingsmetoder, som medfører udledning af meget forurenende grønsagsvand og kræver forudgående dekantering med konsekvenser for miljøet, erstattes af moderne udvindingsystemer med centrifugering, hvor affaldsproduktet (fede presserester) kan udnyttes til produktion af olie af olivenpresserester.

3.1.2.3.3. De olier, der produceres ved fysisk udpresning af presseresterne på et andet sted end i oliemøllerne — hvor der udvindes olie af den høstede oliven — er af ringere kvalitet. Da der er gået lang tid siden den første udvinding, kan nogle af kvalitetsparametrene ryge op i højere værdier end det, der betragtes som normalt. Disse olier kunne derfor indplaceres i en lavere kategori, således som Kommissionen f.eks. foreslår det for olie af olivenpresserester.

3.1.2.3.4. Efter olivenmassens bearbejdning i oliemøllerne indeholder den stadig en vis procentdel olie, som kan udvindes ved kemiske eller fysiske processer. For at forbedre kontrollen med produktionsmængderne og den tildelte støtte synes det nu at være grundlag for at foreslå, at den aktuelle faste støtte til produktionen af olie af olivenpresserester, afløses af en ny beregningsmetode, der bygger på den reelt producerede olie.

3.1.2.3.5. ØSU giver Kommissionen ret i, at al olie udvundet af fede presserester bør kaldes rå olie af olivenpresserester, og beklager, at man ikke har grebet denne lejlighed til at indføre udbetaling af støtte til olie af olivenpresserester på grundlag af den reelt producerede mængde. Derigennem kunne man desuden forbedre kontrollen af olivenolieproduktionens omfang.

3.1.2.3.6. Man bør også overveje at anvende de fede presserester til andet end produktion af olie af olivenpresserester. De kunne f.eks. anvendes som organisk gødning (efter kompostering), især i områder, hvor jordbunden er særlig kalkholdig eller har høj pH-værdi. Dermed kunne man reducere anvendelsen af kunstgødning og spare de energiomkostninger, produktionen af denne er forbundet med. Man ville endvidere spare udgifter til transport af meget vandholdige fede presserester.

3.1.2.3.7. *Olier, der afsættes til konsum (punkt 1.3.3)*

3.1.2.3.7.1. Kommissionen er klar over, at forbrugerne mangler kendskab til olie kvalitet og de forskellige olietyper og foreslår derfor, at betegnelserne for de eksisterende olier præciseres og reduceres, både i engros- og detailhandelsledet. ØSU finder denne holdning fra Kommissionens side prisværdig, især hvis forslagene vinder tilstrækkelig forståelse hos forbrugerne, som er den gruppe, de foreslåede ændringer i virkeligheden sigter på.

3.1.2.3.7.2. Der er en helt klar mangel på analytiske metoder til identifikation af bestemte legale blandinger af olivenolier og bestemmelse af deres procentvise andel. Det mest problematiske punkt i denne del af Kommissionens forslag er den aktuelle tvetydighed i betegnelsen »olivenolie«, som både er den generiske betegnelse og en bestemt kategori olivenolie.

3.1.2.3.7.3. Dette sammenfald skaber forvirring, som man bør eliminere ved at finde et nyt navn for den nuværende kategori »olivenolie« (blanding af raffineret olie og jomfruolie). Det kan ske ved en tilføjelse, som hverken har negative eller positive konnotationer, men som klart adskiller denne kategori fra den generiske betegnelse olivenolie. Da det kan få økonomiske konsekvenser for nogle af de involverede delsektorer, foreslår ØSU, at det forinden undersøges, hvordan forbrugerne og brugerne vil reagere på en ændring af betegnelsen for den pågældende olivenolie. Under alle omstændigheder bør man fortsætte bestræbelserne på at fremhæve olier af bedre kvalitet og i videre udstrækning anvende forskellige basispriser for de forskellige olie kategorier. Man må huske på, at olier af høj kvalitet produceres ved hjælp af metoder, der giver mere beskæftigelse, er mindre tidkrævende og tager mere hensyn til miljøet.

3.1.2.3.7.4. En midlertidig kompromisløsning kunne være at beholde kategorien »olivenolie«, indtil resultatet af forbrugersundersøgelsen foreligger, men med tilføjelsen »raffineret olivenolie og jomfruolie« tydeligt angivet på etiketten med bogstaver i $\frac{2}{3}$ størrelse i forhold til betegnelsen »olivenolie«. Dette ville give forbrugerne et bedre grundlag for at sammenligne priser og kvaliteter. Denne løsning skulle følges op af mere forskning i analysemetoder, som kan fastslå blandingsforholdet enten i de enkelte sammenstikninger eller i det mindste gennem stikprøver af de enkelte olivenoliemærker.

3.1.2.3.7.5. ØSU er enig med Kommissionen i, at det er nødvendigt at sætte en stopper for fremgangsmåder som desodorisering af bomolier, der derefter sælges direkte til konsum. Det er økonomisk bedrageri over for forbrugerne og illoyal konkurrence over for de øvrige producenter og aftapningsvirksomhederne.

3.1.2.3.7.6. Olivenoliesektorens image forringes af tilfælde, hvor det er blevet påvist, at blandinger af frøolie og olivenolie svigagtigt er blevet solgt under betegnelsen olivenolie. For at undgå, at skrupelløse aktører falder for denne fristelse, må den nye reform, der især sigter på at højne kvaliteten, endegyldigt forbyde produktion og salg af blandinger af vegetabiliske olier og olivenolie. Det er under alle omstændigheder nødvendigt at forbedre mærkningsreglerne.

3.1.3. Foreslåede retningslinjer (kapitel 2)

3.1.3.1. Klassifikation af olivenolier (punkt 2.1)

3.1.3.1.1. Kommissionens forslag til ændring af bilaget til forordning (EØF) nr. 136/66 vedrørende betegnelser for og definitioner på olivenolie består i indførelse af en ny betegnelse i engrosledet (»rå olivenolie«) for alle typer jomfruolie og fjernelse af kategorien almindelig jomfruolie. ØSU finder ændringen acceptabel, da der via olie kvalitetsparametrene såsom syretallet stilles større krav for at kunne opnå en bestemt betegnelse.

3.1.3.1.2. Den nuværende kategori »olivenolie«, som Kommissionen med sit forslag vil betegne »standardolivenolie«, er også en sammenstikning af raffineret olivenolie og rå olivenolie. Da syretallet i raffineret olie kan kontrolleres via raffineringprocessen, bør det blot betragtes som en maksimumsgrænse (1°), der ikke må overskrides. På forbrugerniveauet bør syretallet — for at undgå forvirring — dog ikke betragtes som en kvalitetsindikator. ØSU mener derfor, at dette parameter ikke bør figurere på etiketten.

3.1.3.1.3. For at sikre forbrugerne bedre kontrol med kvaliteten af den olie, de konsumerer, ser ØSU med interesse på Kommissionens forslag om, at emballager i detailledet højst må rumme 5 liter.

3.1.3.1.4. I direktiv 2000/13/EF videreudvikles og ajourføres reglerne for mærkning af levnedsmidler. Uden at henfalde til gentagelser hilses bestræbelserne på at harmonisere angivelserne på etiketterne velkommen, dog på den betingelse, at enhver anprisning skal kunne bevises af den virksomhed, der er ansvarlig for emballagen. For mange angivelser og anpriser på etiketten kan forvirre forbrugerne, hvis de ikke reguleres. Derfor henstiller ØSU, at oplysningerne på etiketterne på forsiden og bagsiden af emballagen bringes i overensstemmelse med lovgivningen. De fakultative oplysninger skal i alle tilfælde kunne verificeres af de officielle kontrolorganer i de enkelte medlemsstater. Der bør sættes en stopper for visse markedsføringsmetoder, som ikke holder sig tæt til sandheden.

3.1.3.1.5. Den fakultative angivelse af oliens oprindelsessted for kategorierne »ekstra jomfruolie« og »jomfruolie« fortjener særlig opmærksomhed. Oprindelsesangivelser vil skabe større klarhed og gennemsigtighed.

3.1.3.1.6. Kommissionens forslag om, at regional oprindelse af jomfruolie produceret i EU kun kan angives i forbindelse med BOB- og BGB-betegnelserne, er utilstrækkeligt. Det bør være muligt at angive oprindelsesstedet for alle jomfruolier, dvs. det sted, hvor de anvendte oliven stammer fra.

3.1.3.1.7. Dette ville sikre, at olivenoliernes oprindelse i de enkelte regioner eller medlemsstater skulle angives uafhængigt af det sted, hvor de til sidst bliver aftappet. Denne fremgangsmåde ville gøre det muligt at skelne mellem olier produceret i EU og olier importeret fra tredjelande.

3.1.3.2. Kontrol på grundlag af analyser (punkt 2.3)

3.1.3.2.1. ØSU er enig med Kommissionen i, at analyserne af olivenolie skal gøres mere nøjagtige, så man kan undgå eller spore uacceptable blandinger.

3.1.3.2.2. Testpanelmetoden er trods de store omkostninger pr. testenhed fortsat en gangbar metode til kvalitetsbestemmelse af olie. Dog er den aktuelle analyse forbundet med en høj grad af subjektivitet og tilfældighed, hvilket burde være tilstrækkelig grund til at intensivere bestræbelserne på at finde

en alternativ metode, der lettere kan reproducere. EU's metode bør derfor tilpasses IOR's nye metode, mens der forskes i, hvordan den kan forbedres.

3.1.3.2.3. Alle olier, der afsættes i EU, bør underkastes analyse for at undgå bl.a. salg i løst mål med henblik på konsum — en praksis, der stadig findes i visse producentlande, og som udgør en meget foruroligende procentdel af den samlede produktion. Den bør udryddes for at give forbrugeren en garanti for det produkt, vedkommende køber.

3.1.3.3. De erhvervsdrivendes organisation og aktiviteter

3.1.3.3.1. Den mest effektive måde at organisere sektoren for olivenolieproduktion på er formentlig at styrke og udvide de aktuelle olivenolieproducentorganisationers opgaver, således at man udnytter den integration mellem producenterne, der allerede er opnået.

3.1.3.3.2. Udvidelse af disse organisationers handlerum er én måde at optimere de eksisterende organisationsressourcer på, men metoden kan ikke generaliseres, og efter ØSU's mening bør aspekter som kontrol med svigagtig mærkning udelukkende henhøre under de kompetente myndigheders kompetenceområde.

3.1.3.3.3. Forvaltning af sektoren og markedet kunne være en af de nye opgaver, producentorganisationerne kunne sætte særligt ind på at udvikle. Deres tilstedeværelse i de forskellige produktionsområder giver dem nemlig mulighed for at indhente meget pålidelige førstehåndsuplysninger, som korrekt behandlet kan være afgørende for bedre forudsigelser af markedernes udvikling, salgsbeslutninger, overgangen fra et produktionsår til det næste osv. Dermed kan ressourcerne udnyttes optimalt og kraftige prisudsving på oliemarkederne undgås.

3.1.3.3.4. Et andet aspekt, som kunne indgå i producentorganisationernes udvidede aktionsfelt, er den miljømæssige forvaltning af olivenolieprodukter og -subprodukter, herunder den plantebeskyttende behandling, der er nødvendig for at opretholde olivenkvaliteten.

3.1.3.3.5. Der bør under alle omstændigheder være mest mulig koordination mellem producentorganisationerne og de kompetente myndigheder på området, samt mellem myndighederne på nationalt, regionalt og lokalt niveau, for at sikre, at de foranstaltninger, der iværksættes, er i overensstemmelse med den relevante lovgivning.

3.2. Bemærkninger til beretningens operationelle konklusioner

3.2.1. Efter en overgangsperiode på et år skal mærkningen tilpasses reglerne i den fælles markedsordning, som træder i kraft den 1. november 2001. Efter højst et år skal der ved afsætning af olivenolie i detaileddet obligatorisk anvendes emballager, der højst kan rumme 5 liter, og som er forsynet med et hermetisk lukkesystem, der ikke kan tages af og sættes på igen, således at genpåfyldning er umulig.

3.2.2. ØSU konstaterer med tilfredshed, at Kommissionen anerkender Det Internationale Olivenråds (IOR) store indsats inden for såvel oplysning som forskning, men beklager, at det ikke i højere grad er blevet inddraget på områder som salgsfremstød på det indre marked, og at dets forskningsbudget ikke er blevet forhøjet.

3.2.3. På baggrund af IOR's internationale erfaring med olivenolie og den enorme betydning, en ændring af betegnelserne kan få for eksterne og interne salgsfremstød for olivenolie, foreslår ØSU, at der tages hensyn til dette råds synspunkt, inden betegnelserne ændres.

4. Afsluttende bemærkninger

4.1. ØSU understreger olivenoliesektorens betydning i EU og dermed behovet for en fælles markedsordning, som bidrager

til opretholdelse af denne produktion som et middel til at gennemføre den ønskede udvikling af landdistrikterne.

4.2. ØSU tilslutter sig Kommissionens beslutning om at forlænge den nuværende fælles markedsordning med to produktionsår, da de systemer, som skal give et fuldstændigt billede af sektoren, endnu ikke er fuldt udbygget. Dog bør visse mekanismer, som har vist sig lidet effektive i perioder med lave markedspriser, korrigeres, f.eks. privat oplagring.

4.3. Kommissionens vilje til at give forbrugerne bedre information om de olivenolier, der er på markedet, og den nye mulighed for at ændre visse betegnelser i forbindelse med en kvalitetsstrategi for disse olier hilses velkommen af ØSU. Disse retningslinjer bør sættes i værk på kort sigt — der er ingen grund til at vente to produktionsår med at indføre dem.

4.4. ØSU går ind for at styrke forskningen i sektoren med henblik på forbedring af olie kvaliteten og eksportniveauet.

4.5. ØSU finder det nødvendigt at videreføre og udbygge EU's støttepolitik for olivenoliesektoren, dels for at regulere markederne, dels for at øge eksporten af olivenolie.

Bruxelles, den 30. maj 2001.

Göke FRERICHS

Formand for

Det Økonomiske og Sociale Udvalg